

A nebo jí bylo asi málo. To je možný. Ponivadž ten den předtím jí prostě zbylo do těch misek trochu víc, než tentokrát. A tím pádem to asi pro teď nemělo takovou sílu???

Páč tentokrát teda rozhodně nenastala samoregulace jako předchozího dne. Neb když se tam ta kačena rozběhla, za ten panelák blbej, tak se nekonalo žádný samo-otočení a pádění k pánčičce. Ne, muselo se letět až na konec. Ale páč nějaká ta kouzelná rejže v těch miskách byla, tak na zahvízdání to otočila a prala to zpátky ke mně. Aspoň že tak. Nicméně si tím nevysloužila žádný ovace a dokonce ani žádnou odměnu, jen takovou lehkou slovní. Už je to dost velká holka, aby pochopila, ne? ☐ Jak se ukázalo včera.

Ale jinak to bylo fajn, to jo. Šli jsme teda nejdřív ven jen s Rumíčkem, protože jsem u popelnic potřebovala vyhodit pytel s kostma z polívky a..... hele to vidim dopředu už ten cirkus, kdybychom ji vzali s sebou. Ty popelnice by zbourala, vzala by kramle a já bych jí pak musela zabít ☐ . A to se mi o čase vánočním úplně nechce, nechám si to až po Novým roce ☐ . Takže nic, pěkně se poprocházkujeme chvilku s Rumíčkem, pohrajeme si s balonkem, vyběhneme párkrát schody a pak vyzvedneme toho pošahanec flekatýho. Ten měl na zábavu kongu a když jsme přišli, ležel pošahanec způsobně na pelíšku.

Popadli jsme košíka a šlo se. V ledvince byly kousky masa z polívky, piškůty a jako vrchol všeho nechutně smrdutý střívka. A za to už stojí se trochu snažit, ne? Rumíčkoví to bylo buřt, hlavně že jsem vytáhla balonek. A protože se Tali až na to vyběhnutí, chovala fajn, měla jsem pro Rumíčka prostor i při společným venčení. A střídala jsem to, že jemu jsem házela a s Tali jsme si hrály na cvičence. Moc se jí třebas povedlo to, že vyběhla spolu s Rumíčkem za balonkem a nechala se z toho vyběhnutí odvolat. Prima, prima, šikovná holka. To jsou drobnosti, který se možná jednou časem v tý veleprázdný mozkovně i nějak seskládají. A když ne, tak jsme si aspoň hezky hrály. Pobíhali jsme tam po louce ve tmě a ani mi nebyla zima přesto, že nádherně mrzlo. Námraza křúpala pod nohama a stromy měly bílý šatičky. Takový háský vánočkový ráno.

Tali si zaběhla podružít se k nejnebezpečnějšímu psu v okolí. A tím je..... kavalírek ze sousedství ☐ ☐ . Teda aspoň podle Rumouše, nevím vůbec proč, ale prostě tohodle milýho psjeka považuje za ohrožení na životě a velmi mu nedůvěřuje ☐ prostě vižla, to tak je. Tali mu důvěřovala, leč nevím, zda on důvěřoval jí ☐ . Myslím, že tady je to obráceně, že on ji považuje za tu nejnebezpečnější ☐ . I dost oprávněně, páč kdo si přeje být zadupán do země?

Nejni rejže jako rejže.

Ale je to statečnej pán, ví že ona je dement a tak to vždy ustojí. Ale abych ji nepomlouvala, chovala se teď moc hezky a civilizovaně.

Musela nastat taky honička kolem zábradlí, a to byl tentokráte trochu adrenalin. Vono jak vám přimrzlo jo, tak ten povrch před tím hřištěm..... malinkatě klouzal ☐ a když jsou na vás ti čokle dva - tak máte co dělat. Rumíček si pak stříhnul pěkně obíhačku hřiště a odměnou byl hozený balonek, kterej si šel žužlat. A to už se Taliprtka hrnula k frbulce Andulce, která nám šla v ústrety a za ní pádila Peggča. Takže se všichni ještě hromadně podružili, pozdravili a..... pak už zase prej "Hola, hola, rejža volá!" řezali ohaříci sami od sebe zatáčku směr podesta. Hm.... ta rejže nebude marná! ☐